

סעודת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליון 57

פרשת ואתחנן
חמשה עשר באב
שנת ה'תשפ"ה



הראש ישיבה אמר שכותבים בעלון את

הדברים הפשוטים שנראים כמו דברים פשוטים...

דברים איך להתנהג עם האשה ואיך מסתדרים עם ילדים, והרבה פעמים עוצרים אותי אנשים, חברים מלפני שנים או מהמשפחה וכדומה, ואומרים לי: "כאילו שטויות כותבים אצלכם בעלון? כאילו דברים פשוטים אתה כותב?" אבל מצד שני אם אחר כך בא זוג שמתייגע באמת עם אותם הדברים הקטנים והם קוראים את זה, וזה מציל את השלום בית שלהם - זה שווה.

הראש ישיבה אמר לי: "תכתוב את הסעודה, ותכתוב דווקא את הדברים הפשוטים, לא רק את הדברי תורה שמשוחחים שם, אתה יכול גם להכניס קצת דברי תורה, אבל העיקר תכתוב את הדברים הפשוטים!"

הראש ישיבה היה מאוד שמח והוא פנה אל אחד האורחים ואמר לו: "פה יש עניין אחר לגמרי, בישיבה הראש ישיבה הוא תקיף אבל כאן הוא דבר אחר, ישנם בתי גואי ובתי בראי. בחוץ זה תקיף אבל כאן זהו בילוי שמח ונעים."

לחקות את ר' משה גראס שליט"א

היות ועוד לא היה מוכן הכל לסעודה, ולכן שוחח הראש ישיבה שיחה רגוע, ושאל את כל אחד: "מה אתה אומר משהו? נו תגיד משהו". הוא הסתובב מאורח אחד לשני, נו תגיד משהו, מה אתה אומר? ואחד נענה שהיה לו התעוררות גדולה מהראיון שהיה עם הרב משה גרוס שליט"א בעלון של שבועות על זה שהוא מסיים בכל חודש את כל הש"ס בבלי וירושלמי.

אמר הראש ישיבה: "משה גרוס הוא אברך חשוב, אבל בזה אתה לא יכול לחקות אותו, דבר אחד אתה כן יכול לחקות

אני מודה להקדוש ברוך הוא על חג השבועות שחלפה בתשפ"ד שאחרי הרבה תפילות זכיתי להיות בקריה הקדושה של ברסלב, זכיתי לאכול את הסעודות עם הראש ישיבה שליט"א.

בעזרת השם אני אנסה עד כמה שאני זוכר להתחלק עם החברים היקרים שמחכים לשמוע ולרצות ללמוד איך לערוך סעודת שבת שמחה כמו שהראש ישיבה מלמד אותנו תמיד בשיעורים, שהסעודות שבת צריכות להיות רגועות ושמחות, כדי שהילדים יקבלו תענוג ביהדות.

להסתדר עם האשה

בסעודה השתתפו כמה אורחים גם מכאן וגם מארצות אחרות. השולחן היה ערוך בצורה פשוטה: מפה לבנה, חלות, כיסוי לחלות, גביע לראש ישיבה, כוסיות והדסים, גם היה שם זר פרחים באמצע השולחן (על הקירות וסביב לחלונות היו ענפים של עצים לכבוד שבועות).

הראש ישיבה נכנס, איחל לכולם גוט יו"ט, ונתן לכל אחד מהגברים את מקומו איפה שישב והוא התיישב בשולחן. הראש ישיבה חילק לילדים הקטנים מיץ ענבים, והוא אמר שהוא לא מקפיד אם הילדים ישנו מיץ ענבים לפני קידוש.

והוא סיפר שבא אליו אברך עם אשתו והם פתחו את הנושא שהם רבים בסעודת שבת, האברך אמר: "אני בא הבייתה, אני רוצה לשיר קצת זמירות השבת, אני רוצה קצת להתגעגע להקדוש ברוך הוא על ידי הזמירות". אבל היא אומרת שאני יעשה כבר קידוש, שאני אשיר מהר, והאשה טענה: "מה אני יכולה לעשות, הילדים קופצים על הראש, הם כבר מצפים להתחיל את הסעודה, הם רעבים, אי אפשר לתת להם לחכות".

ואמרתי להם: "תן קצת מיץ ענבים לילדים לפני הקידוש, ואז הילדים יירגעו".

שום דבר, כשאני רק חשבתי שאני הולך להיתבע בבית משפט, אפילו שבפועל לא היה כלום, כבר הראש שלי לא היה עלי.

היום התחתז

הראש ישיבה אמר לילדים: "אני מאוד שמח היום יש לי חתונה". אחד הילדים שאל איזה חתונה? והוא אמר: "הקדוש ברוך הוא והתורה מתחתנים עם היהודים", ואחר כך הוא אמר: "ואני השדכן, אני מעורר יהודים ללמוד תורה, ולדבר אל הקדוש ברוך הוא".

והראש ישיבה אמר: "תתאר לעצמך שאנחנו גויים, אנו אוכלים צפרדעים ותולעים, היום אנחנו נהיינו יהודים".

בינתיים כבר היו הנשים מוכנות עם הסעודה, והראש ישיבה הראה להם שידליקו נרות, והוא אמר שצריכים להגיד את הברכה של להדליק נר של יום טוב, ושהחיינו, וגם שביום טוב עושים קודם את הברכה ואחר כך מדליקים. אשתו של הראש ישיבה אמרה שאחת הנשים שכחה לברך שהחיינו, אמר הראש ישיבה: "שתצא עם ברכת השהחיינו שהולכים לעשות בקידוש".

הראש ישיבה קרא לכל הילדים, וחיכה שכל הילדים יבואו, הוא אמר

לילדים שיביאו כוסיות, והראש ישיבה חישבן כמה כוסיות צריכים, ואמר לאחד הנכדים להביא כוסות, כי אין מספיק כוסיות.

קידוש של שבועות

הראש ישיבה עשה את הקידוש עם הנוסח של ההקדמות, בנעימות, עם גישמאק, ועם שמחה בכיסופים להקדוש ברוך הוא, ומצד שני ברוגע, (זה קשה להסביר איך מצד אחד יכולים להיות עם התלהבות, להתגעגע אל השם יתברך עם שמחה והתלהבות, ובאותו זמן להיות על הקרקע ולהיות עירני על

לך יש דבר שאין
למשה גרום. והוא
שאל: מה? אמר
לו הראש ישיבה:
"עובר עליך מה
שעובר עליך, ואין
לך קושיות על
הקדוש ברוך הוא"
אם עובר על אדם
קשיים, ואין לו
קושיות על הקדוש
ברוך הוא, זהו הדבר
הכי גדול.

”

אותו הוא לומד, תלמד גם אתה!!! לך יש דבר שאין למשה גרום". והוא שאל: מה? אמר לו הראש ישיבה: "עובר עליך מה שעובר עליך, ואין לך קושיות על הקדוש ברוך הוא" אם עובר על אדם קשיים, ואין לו קושיות על הקדוש ברוך הוא, זהו הדבר הכי גדול.

הראש ישיבה אמר: שאפשר להכיר על הפרצוף של הבן אדם אם אין לו קושיות על הקדוש ברוך הוא, לא יראו אלוהים אחרים על פני - אפשר לראות על הפרצוף אם לאדם אין קושיות על הקדוש ברוך הוא.

האבא של האבא של אמא שלי..... וכך כל הסבים עד לישמח משה, אז היה הישמח משה הקדוש, הוא היה הרב של אוהעל והוא נסע אל החוזה הקדוש מלובלין, והיה לו קושיא, למה החסידים שמחים, הרי צריכים להתאבל על חורבן בית המקדש? כשהוא הגיע אל החוזה והחוזה קרא מיד את המחשבות שלו, אז עוד לפני שהתאפשר לו לשאול אמר לו החוזה: "זה שהכת - (כך קראו פעם את החסידים זה היה המילת גנאי על החסידים קראו להם הכת - באנגלית "קולט") - כל כך שמח, זה רק מבחוח, אבל מבפנים הם טוב טוב שבורים, הם בוכים אל הקדוש ברוך הוא בהיחבא, ואחר כך הם יכולים להסתובב בחוץ עם חיוך".

על כולם עובר משהו, החוכמה היא להיות שמח שלא יהיה קושיות על הקדוש ברוך. "עלי גם עובר משהו", כולם הסתכלו על הראש ישיבה? מה? זה כבר שייך ביני ובין הקדוש ברוך הוא".

אחד נענה שכשהוא הגיע אל מוהרא"ש, היה אז על ראש מוהרא"ש כמה תביעות בבתי משפט, ולא ראו עליו כלום, אף אחד לא חלם שהוא עסוק עם עורכי דין ועם בתי משפט, והראש ישיבה הוסיף שלא היה לו מושג על כל מה שמוהרא"ש עובר, מוהרא"ש ירד לשיעור בליל שישי עם כזה רעננות עם כזה רוגע, והפיח אמונה בכל אחד כאילו לא היה

שלא יוציאו כסף על פרחים, לפני שהם לא משלמים את השכירות ואת הסופר.

הראש ישיבה אמר לאחד הילדים שיוריד את הפרחים מהשולחן, כי אם זה מפריע לראות את אמא אז זה לא משתלם

בשבילך יש לי הכל

כשהראש ישיבה חילק חלה שאל אחד מילדיו הקטנים: "יש לך חלה בשבילי?" והראש ישיבה ענה לו: "בשבילך יש לי הכל". וזה היה בשבילי לימוד מעניין איך להגיד לילדים, בשבילך יש לי הכל.

אחר כך סיפר הראש ישיבה לאשתו שהוא דיבר בין מנחה לערבית כי היו צריכים לחכות עד לשבעים ושתיים דקות זמן רבינו תם, כדי שהשבע השבועות של ספירה יהיו שלמים - תמימות, שיהיה חמישים ותשע ימי ספירת העומר שלימות, הגם שישנם פוסקים שסבורים שרק עשיית הקידוש צריך להיות אחרי הזמן, אבל הדיין ביקש שכן נחכה לשיטה האחרת, ושגם יתפללו ערבית אחר הזמן, והראש ישיבה חזר לאשתו על מה שהוא אמר בין מנחה למעריב.

הראש ישיבה גם סיפר לאשתו מי הם כל האורחים שבאו לילדים שלהם על החג, אחד הילדים שאל על אחד האורחים אם הוא מקורב? שאל הראש ישיבה: מה זה נקרא מקורב? אתה מקורב? אם מדברים אל הקדוש ברוך הוא זהו נקרא מקורב.

לכבד את חמיו

הראש ישיבה פיאר והפליא מאוד את אחד מאנשי שלומינו, שחמיו בא אליו לחג והוא מאוד מכבד את חמיו עם מסירות מופלאה, כי חמיו לא יכול ללכת על רגליו, והוא מעלה את חמיו עם כיסא את ההרים הקשות.

הראש ישיבה סיפר לאשתו שהוא לא הספיק לקבל את כל אחד שהגיע לבית הכנסת, הוא לא מגיע לכל אחד, ישנם אנשים שניגשים עם שאלות, ומהם יש אנשים שיש להם שאלות קשות ונחוצות, ולכן הוא לא מגיע לכל אחד, והוא סיפר שאפילו אברהם משה ניגש להגיד שלום עליכם והוא היה עסוק עם שאלה מסובכת שאחד שאל, עד כדי כך שהוא לא היה יכול לשים לב לקבל אותו כראוי.

כל דבר עם סבלנות, אם ילד דפק באמצע הקידוש, החזיק לו הראש ישיבה ברוגע את היד, וכך הוא הפסיק לדפוק, אבל המשיך את הקידוש הלאה בהתלהבות ושמחה בנוסח של ההקדמות, (מי שכבר ראה איך שהראש ישיבה מתפלל לפני העמוד כחזן, ובאותו זמן הוא אחראי על הילדים, בין מה שאני רוצה להסביר).

הראש ישיבה מזג מיץ ענבים בכל הכוסיות שהיו מוכנות ופירט את כל השמות ואמר לאחד הנכדים: תן ליוחנן, תן לזאבי, וכך הלאה. לנשים הוא אמר לבת שלו שתוביל את הכוסיות. הראש ישיבה אמר: "אני מודה להשם יתברך, אנחנו חשבנו שלא יהיה לנו ילדים, תסתכל, בלי עין הרע, יש לנו ילדים כל כך נעימים".

"כמה מהילדים שלי יש להם כבר משפחה משלהם וחוגגים כבר את החג לבדם, שלמה כבר עושה לבד, וההוא הולך לחמיו וכו'".

היה על השולחן מחזיק הדסים מכסף והראש ישיבה סיפר שאברך אחד נתן לו את זה מתנה כשהוא סיים את הש"ס, ואת הכיסוי לחלות הוא קיבל מתנה מאבא שהראש ישיבה הציל את הבת שלו, וזה בשבילו בחשיבות מיוחדת. אחד הילדים שאל אם זה מכסף טהור, והוא הסביר שזה כמו ספר תורה, יש בתוכו חוטים של כסף.

מתנה מבוחר

הראש ישיבה סיפר: שאף פעם הוא לא ישכח, כשבאחד מערבי חג השבועות דפק בדלת בחור שהוא בכלל לא מתחיל להכיר אותו, והוא הביא מגש גדול עם בשר ואמר להראש ישיבה ששנים הוא הסתובב ברחובות, אף פעם הוא לא למד, היה רחמנות עליו כי הוא היה בחור רחובי, ועל ידי השיעורים הוא התחיל ללמוד ולהיות יהודי כשר, והיות שהוא שמע שהראש ישיבה אוכל רק בשר של סטמאר, אז הוא הלך לאטליז של סטמאר והוא קנה מגש גדול של בשר להראש ישיבה לחג השבועות, כי אודות להראש ישיבה יש לו גם שייכות לתורה!! כמו שכבר הזכרתי היה בבית של הראש ישיבה רק זר אחד של פרחים, והראש ישיבה אמר לאחד האורחים מארץ ישראל שזה גם שלח משהו, והוא אמר שהוא מלמד לתלמידים שלו

אתה מהאנשים של רוט?

אחד מהאורחים סיפר שיש אברך מאנשי שלומינו שעשה עבודה למישהו שהוא יהודי חשוב, והוא כבר לא אברך, והיהודי אמר משהו עם ניבול פה, והאברך מאנשי שלומינו אמר לו: "אי אפשר לדבר אלי עם המילים האלו, זהו ניבול פה, אם אתם מדברים כך אני לא יעבוד בשבילכם". אמר היהודי: "אהה - אתה מהאנשים של רוט?".

מנהגי סטמאר

והראש ישיבה סיפר: שהרב מפולטישן זי"ע הגיע לאמריקה אחרי המלחמה והוא בנה סוכה לקראת סוכות (לדאבוננו היהודים האמריקאים לא היו עושים סוכה, ורק בלילה הראשונה של סוכות הם היו מקדשים בסוכת הבית הכנסת ואוכלים כזית חלה, ואחר כך הם הלכו הבייתה לאכול את הסעודה), והוא בנה סוכה כמו שכל היהודים החרדים היו בונים בעבר בעיירות שלהם, וכל האנשים שעברו על יד הסוכה שלו, היו נותנים בעיטה בסוכה וצועקים: "סטמערער, סטמערער, את מנהגי סטמאר הוא מביא לפה", והוא לא תפס על מה הם מדברים כאן? מה הוא סטמאר? מה הם מנהגי סטמאר, איך מגיע לפה סטמאר, מדברים כאן ממצווה של סוכה.

הוא אף פעם לא שמע לפני זה מהאדמו"ר מסטמאר, הוא הגיע מאזור אחר לגמרי, אבל הוא חשב, אם זה כך שכש אחד עושה ממצווה מהתורה, הוא נקרא באמריקה סטמערער, אז אני חייב לגלות מיהו הרב של סטמאר, והוא באמת חיפש את הרבי מסטמאר, והוא נהיה דבוק לרבי מסטמאר, והילדים שלו נשארו יהודים כשרים. והראש ישיבה הוסיף: "כאן זה אותו דבר, אם כשלא מדברים ניבול פה, כבר נקראים מתלמידי הראש ישיבה, אולי בגלל זה לבד כדאי לבוא להיכל הקודש".

אחד רצה להגיד את שמו של היהודי ההוא, אמר לו הראש ישיבה: אל תגיד את השם זה לשון הרע!

המנהג שלא לדבר עד אחרי כתר

אחד סיפר להראש ישיבה שבעבר היה לו צער גדול מהמנהג שלא לדבר מחג השבועות בלילה עד הבוקר אחרי כתר של מוסף, המגידי שיעור שלו היו עושים מזה עסק שלם, ולמעשה הוא היה מדבר בטעות, הראש ישיבה

שאל את האורחים שבאו מארץ ישראל אם גם אצלם זה ככה?.

הראש ישיבה אמר שהמנהג הזה עשוי כדי שלא ידברו דברים בטלים, אבל דברים כשרים אין בעיה לדבר, הראש ישיבה סיפר שבמשפחה שלהם ישנם אברכים כשרים ורציניים שמאוד נזהרו בזה שלא לדבר בשבועות בלילה, ואם צריכים משהו מראים עם היד, אבל לא מבינים אם הם צריכים כף או מזלג, וכשהראש ישיבה התקרב הוא אמר תודה לאמא שלו על הסעודה והודה לה, אמרה לו אמא שלו אתה ממש הצלת אותי, כי אני מתייגעת להכין סעודת חג, ואף אחד לא מדבר, לא אומרים חג שמח, ואפילו שזה בא כי רוצים להיות כשרים וטובים, אבל למעשה זה לא נוח.

הראש ישיבה סיפר שאחד מבני משפחתו אמר לו שהוא התחיל להעריך את הראש ישיבה, כי הוא ראה שכל כך הרבה אברכים עוצרים אותו ושואלים: "אתה קרוב של הראש ישיבה?" אז הוא התחיל לראות שמהו מונח פה, האברכים סיפרו לו כמה שקיבלו חיות חזקה מהראש ישיבה.

אמר הראש ישיבה שאם מסתכלים על האמת, אז לא צריך לעניין האם יש הרבה אנשים או שלא, כי אם הדבר הוא אמת אז מהו ההבדל אם יש אלף איש, או שני אנשים, דבר שהוא אמת ונכון, לא צריך להיות איכפת אם יש הרבה אנשים או קצת.

אל תצחק מהרב

הראש ישיבה סיפר שהוא התפלל פעם בימי הספירה ערבית באיזה בית הכנסת, ולרב של הבית הכנסת היה נוסח מאוד מעניין על הספירה, ומאחורי הרב עמד אדם וצחק, ואני חשבתי, קודם כל אתה נמצא בבית הכנסת שלו, מה אתה צוחק ממנו, אף אחד לא כפה עליך לבוא להתפלל שם, ואם אתה משתמש עם הבית הכנסת שלו אתה צריך לכבד אותו, ושנית אם לרב היה אלף בחורים על הטורבינות, הרי לא היית צוחק ממנו, עכשיו בגלל שרק מתפללים שם כמה אנשים אז מה? לכן אתה צוחק ממנו?

אחרי ברכת המזון רקד הראש ישיבה ועשה שמח, ושר איי איי יהודי, ואת ובאו כולם - ניגון של בעלזא, וגם שר בר יוחאי ועשה שמח, הוא עשה את עצמו כמו שהוא שר במיקרופון במירון, ובאמצע הוא צעק: "הצללה אצל הנשים, הצלה אצל הנשים", וגם צעק: "הם באים, הם באים", כמו במירון, כולם יצאו מהסעודה עם שמחה עצומה.